İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin تقبله الله
"İtaat Şirki" İsimli Ders Silsilesinin
Türkçe Tercümesi

شرك الطاعة

İtaat Şirki | 10. Ders

İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan
Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin
(Allah Onu Kabul Etsin)

“İtaat Şirki"

İsimli Ders Silsilesinin Türkçe
Tercümesi

10. Ders

Bismillahirrahmanirrahim

Allah'a hamd olsun. O'nun Rasûlü'ne salât ve selâm olsun.

Ey Allahım! Bize hakkı hak olarak göster ve ona tabi olmamız için bize yardım et. Batılı da batıl olarak göster ve ondan sakınmamız için bize yardım et.

Ey Allahım! Bize fayda verecek şeyleri bize öğret ve bize öğrettiklerinle bize fayda ver.

Ey Allahım! Bizi ilmiyle amel edenlerden kıl.

Ey Allahım! İlmimizi, seninle karşılaşacağımız günde bizim lehimize hüccet kıl ve onu bizim aleyhimize hüccet kılma ey merhamet edenlerin en merhametlisi!

Ey Allahım! Amelimi salih ve senin için halis kıl. Ve o amelimde yarattıklarından hiç kimse için hiçbir pay kılma.

Ey Allahım! Ben senden faydalı ilim, huşulu kalp ve belaya karşı sabırlı bir beden istiyorum.

Allah'ın lütfu ve minneti ile tağutların silahlı destekçileri hakkında konuştuk ve dedik ki; bu konuşmadan kastedilen Savunma ve İçişleri Bakanlığı olan iki bakanlıktır. Bütün tağuti hükümetlerin Savunma ve İçişleri Bakanlığı vardır. Bu söylediğimiz sözler bütün devletlerdeki her bir bakanlık için geçerlidir.

Tağutların destekçileri sınıfından olan başka bir sınıfı ele alacağız. Bunlar tağutları dilleri ile destekleyenlerdir. Medya Bakanlığı ve bu bakanlıkta tağuti hükümetlerin temellerini sağlamlaştırmak için konuşma, makale, görsel veya resim yayınlayanların tağutların dille destekçilerinden kabul edildiklerini söylemiştik.

Bunlar hakkında konuşmayı uzatmayacağız çünkü bunların halleri bilinmektedir. Lakin bizi ilgilendiren Medya Bakanlığı'na bağlı olan vaizlerdir. Bunlar insanları seçimlere, bu hükümetlerin oluşmasına, anayasa ve kanunları yazmaya, ve insanları gidip bu kanunlara muvafakat etmeye ve gençleri asker ve polis olmaya çağıran bazı cami vaizleridir. Ve geçenki konuşmamızda bu kimselerin Müslümanlara karşı Savunma ve İçişleri Bakanlığı olan bu iki bakanlıktan daha şerli olduklarını söylemiştik. Çünkü asker kendi başına silah kaldırarak savaşıyor ancak bunlara gelince, bunların, delilleri tahrif ettikten sonra sürekli camiye giden yüzlerce genci (küfre) girdirme imkanları vardır. Sürekli camiye gidenleri! Riddet ve küfürlere girdiriyorlar. Allah'a sığınırım (bunlardan).

Bu vaizlerin toplamını tafsilatlandırmak gerekir. Ta ki bu grupların her birinin İslam'a ve Müslümanlara olan tehlikelerini öğrenebilelim. Bu vaizler üç gruba ayrılır:

Birinci grup; tasavvuf ehlinin vaizleri.
İkinci grup; irca ehlinin vaizleri.

Üçüncü grup; İhvan-ı Müslimin olarak adlandırılanların vaizleridir.

Ve eğer şayet bu vaizleri tehlike ve şer bakımından sınıflandırmak istersen, bu şerli kimselerin (şer bakımından) en düşüğü tasavvuf ehlidir. Ve en şerlileri ise irca vaizleridir. Ve şerlerinin üzerine hiçbir şer olmayanlar da "İhvan-ül Müslimin"dir. Allah'a sığınırım bunlardan. Söylediklerimi işiten bazı kimseler şaşıracaklardır. Lakin bu insanları tafsilatlandırdığımızda ve bunların tafsilatına girdiğimizde yakinen sen de benim şu anki söylediklerimi söyleyeceksin.

İlk olarak tasavvuf ehli vaizleri ve tabileri ile başlayacağız. Bunların ayırt edici özelliği şirkin bir türü olan dua şirki ile imtihan olunmalarıydı. Ölünün fayda veya zarar vereceğini zannediyorlar. Sonra Âmâ Hadis'ini ve ellerinde bulunan başka rivayetleri delil alıyorlar. Ve bu delillerin karşısında Allah ﷻ'nin kelâmını unutuyorlar. **“Allah’ı bırakıp da kendilerine dua ettiğiniz varlıklar, sizin gibi (Allah’a) kuldurlar. Şayet doğruysanız, çağırın da çağrınıza karşılık versinler.”**[1] Ve başka bir ayette buyurur ki: **“Allah’ı bırakıp, kıyamete kadar (dualarına) icabet edemeyecek olanlara dua edenden daha sapık kim olabilir?”**[2] Ve başka bir ayette buyurur ki: **“Ey insanlar! Bir örnek verildi, (dikkatle) dinleyin. Şüphesiz ki Allah’ı bırakıp da dua ettikleriniz, bir araya toplansalar bir sinek dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey çekip alacak olsa, onu (sineğin elinden) kurtaramazlar. İsteyen de zayıf kaldı, istenen de...”**[3] Bu ayetler üzerinde durursak kalan diğer ayetler hakkında konuşmamıza gerek kalmaz.

“Ey insanlar! Bir örnek verildi, (dikkatle) dinleyin.” Bu Allah ﷻ'nin sözüdür. **“Ey insanlar! Bir örnek verildi, (dikkatle) dinleyin. Şüphesiz ki Allah’ı bırakıp da dua ettikleriniz...”** Ve (ayette geçen) **-تدعـــون-** kelimesinin manası yani nida etmek (çağırmaktır). Ve senin de bildiğin üzere nida (çağırma) iki kısma ayrılır. Bir ibadet nidası, bir de alışkanlık nidası. Alışkanlık nidasının üzerine bir hüküm bina edilmez. Eğer sana yakın olan, seni duyan ve kendisinden talep ettiğin ihtiyacı karşılayabilecek birine dersen ki: "Ey falan! İhtiyacımı gider." Bu nidanın üzerine şer'i bir hüküm bina edilmez.

Ancak üzerine şer'i hükmün bina edildiği nidaya (çağrıya) gelince; bu, yaratıcıdan istenilen bir şeyi yaratılandan istemektir. Veya yaradana yapılan bir şeyi yaratılana yapmaktır. (Mesela) zafer meselesi. Zafer kesinlikle Allah ﷻ'ye has olan bir şeydir. **“Yardım/zafer yalnızca (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi) El-Hakîm olan Allah katındandır.”**[4] Kim derse ki: "Ey falanca! Bana zafer ver." Bu kimse yaradandan istenilen bir şeyi, yaratılandan istemiştir. Bu nida (çağrı) ise ibadet kapsamına giren bir nidadır. Çünkü bu talep "ibadet" ünvanı altındaki sınıflardan birine girmektedir.

“Şüphesiz ki Allah’ı bırakıp da dua ettikleriniz” Allah'ın dışında bütün mahlûkat... Kim meleklere dua ederse Allah'ın dışındaki kimselere dua etmiştir. (Çünkü) melekler Allah ﷻ'nin kullarıdır. Kim bir Nebiye veya Rasûl'e dua ederse, Allah'ın dışındaki bir kimseye dua etmiştir. Kim salih bir kula dua ederse Allah'ın dışındakine dua etmiştir. **“Şüphesiz ki Allah’ı bırakıp da dua ettikleriniz bir araya toplansalar bir sinek dahi yaratamazlar.”** Nuh ﷺ'ın zamanından kıyamete kadar Allah'ın dışında kendisine ibadet edilen bütün bu ilahlar bir sineği yaratmak için bir araya

[1] A'râf: 194
[2] Ahkâf: 5
[3] Hac: 73
[4] Âl-i İmran: 126

gelse ve çabalarını birleştirseler vallahi yaratamazlar. **"Şüphesiz ki Allah'ı bırakıp da dua ettikleriniz bir sinek dahi yaratamazlar."** (Sonra) dedi ki: **"Velev ki hepsi bir araya toplansalar da."**

Dikkat et misal nerede, buyurdu ki: **"Sinek onlardan bir şey çekip alacak olsa, onu (sineğin elinden) kurtaramazlar."** Bu sinek Allah'ın dışında kendisine dua edilenin cesedinin üzerine konsa ve (cesedini) emse, bu Allah'ın dışında kendisine dua edilen kimse sineğin kendisinden aldığını sinekten geri alamaz. Allah ﷻ sineğin almasını çekip almak olarak adlandırdı. Çekip almak ise bir şeyi senden kendi iradene rağmen (iraden olmadan) zorla almaktır. **"Sinek onlardan bir şey çekip alacak olsa, onu (sineğin elinden) kurtaramazlar."** Kendisine Allah'ın dışında dua edilen bir kimse sineğin kendisinden aldığını sinekten geri almaya güç yetiremez. Çünkü almaya kalkacak olsa dahi sineğin arkasından dakikalarca koşması lazımdır.

Dolayısıyla burada kendisinden çekilip alınanı talep eden biri var ve bir de kendisinden talep edilen var. O da çekip alarak giden sinektir. **"İsteyen de zayıf kaldı, istenen de..."** Kendisine Allah'ın dışında dua edilen bu kimsenin zayıflığı sineğin zayıflığından daha düşük değildir. **"İsteyen de zayıf kaldı, istenen de..."** Ve sen bu ayeti zikrettiğinde biri gelip sana şöyle sorabilir: Neden Allah ﷻ burada sivrisineği zikretmedi? Neden sineği zikretti?

Kardeşlerden birinden işitmiştim. İlmin bereketine sahip kimselere nispet edilir. Kendisi bana dedi ki: Sinek sıvısı olmayan yani vücudunda kan bulunmayan bir mahlûktur. Şayet insanın kanını emerse sineğin içindeki bu kan, direk olarak başka bir sıvıya dönüşür. Kan olarak geri dönmez, bilakis başka bir sıvıya dönüşür.

Bu Allah'ın dışında kendisine ibadet edilen, koştuktan, koşturduktan ve yorulduktan ve çektiği zorluktan sonra şayet sineği yakalasa ve sineğin kendisinden çekip aldığı (kanı) geri alacak olsa bile ondan sıvı alabilir. Bu sıvıyı tekrar kana çevirmesi lazımdır ve o sıvıyı kana çevirdikten sonra cesedine döndürmesi lazımdır. Bütün bunlar imkansız bir şeydir ve İşte bu yüzden Allah ﷻ buyurdu ki: **"İsteyen de zayıf kaldı, istenen de..."**

Dolayısıyla bu kimseler hiçbir şey yaratmaya güç yetiremezler. Allah ﷻ ise her şeyi yaratandır. Evrende dilediğine işaret et sonra da Allah'ın kelamını okuyarak de ki: **"Bu, Allah'ın yarattığıdır. Gösterin (bakalım) O'nun dışında (iddia ettiğiniz şefaatçiler, veliler, salihlerin ruhları) neler yaratmış?"**[5] Mevcut olan her neye işaret eder ve sonra da yaratıcısını sorarsan cevabının "Allah" olduğunu görürsün. Eğer bütün kâinatta olan her şeyin yaratıcısı Allah ﷻ ise peki O'nun dışındakiler ne yaratmıştır?!

"Ey insanlar! Bir örnek verildi, (dikkatle) dinleyin. Şüphesiz ki Allah'ı bırakıp da dua ettikleriniz, bir araya toplansalar bir sinek dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey çekip alacak olsa, onu (sineğin elinden) kurtaramazlar. İsteyen de zayıf kaldı, istenen de..." Başka ayetler de vardır ki bunların hepsi, Allah'tan başka kendilerine dua edilenlerin sıfatlarını ispat etmekle ilgilidir.

Şimdi konumuza geri dönelim. Dolayısıyla bunların ayırt edici özelliği dua şirkiyle imtihan

[5] Lokman: 11

olunmalarıdır. İşgalciler hangi ülkeye girdiyse muhakkak sen bunları işgalcilerin yanında görürsün. Şayet bunların tarihlerini okursan bunları her zaman ülkeyi çalan (yağmalayan) yabancı ile beraber görürsün. Ve nerede olursa olsun tağuti hükümetler bunlara ip uzatırlar ve bunları hesaba ve sorguya da çekmezler. Çünkü bu grubun ne tahtlarına ne de arşlarına herhangi bir tehlike oluşturmadığını bilmekteler.

Lakin hatırlatmak adına bu kimselerin onlarda olan özelliklerden ötürü şer bakımından diğerlerine göre daha düşük olduklarını söylüyorum. Bunlardaki birinci özellik; bu tarikatlara tabi olanların çoğunun ümmi olduğunu görürsün. Azı hariç çoğunun diploma ve okuma ehli olmadığını görürsün. Bu kimseler üzerinde oldukları hurafe, bid'at ve bu gibi şeyleri gördüklerinde çabuk terk ederler.

Allah ﷻ (bunlara davet yapması için) Ehli Sünnetten bir davetçiyi müyesser kılarsa bu ümmilik hakkı kabul etmelerinde onlara yardımcı olur. Diğerlerinden daha çok hakkı kabul ettiren başka bir özellikleri daha var. Bunlarda rekâik vardır. Ve kendilerine rekâik ile ilgili şeylerden konuştuğun zaman ağladıklarını görürsün. Ve hakkında bahsettikleri rekâiklerin çoğu da hurafedir. Allah ﷻ eğer onlara bir davetçiyi müyesser kılar ve o davetçi onların kalbini ayetler ve hadisler ile yumuşatırsa icabetleri başkalarından yakinen daha hızlı olur.

Ve Hakkı kabul etmelerinde kendilerine yardımcı olan bir de üçüncü bir sebep vardır. Kendileri muhalefet ve bid'at ile de olsa çokça Allah ﷻ'yi zikrederler. Onlardan birinin bir günde 1000 defa İhlas suresini, bin defa falanca ayeti bin defa filanca ayeti okuduğunu görürsün. Öyle ki bazen her konuşma arasında Allah'ı zikrederler. Zikir makbuldür lakin bid'at ve Rasûlullah ﷺ'in yolu dışında olan bir yolla olmamak şartıyla.

Allah ﷻ hakka çağırmak için birilerini müyesser kılarsa kendilerinde olan bu şey Hakka icabet etmelerinde kendilerine yardımcı olacaktır. Ve bu meseleyi biz onlarda teşhis ettik. Bu sınıf kimseler ile muamele ettiğimizde onların başkalarından daha hızlı Hakka icabet ettiklerini gördük. Allah ﷻ'dan dileğimiz onların hepsine hidayet etmesidir. Onların basiretini açmasıdır. Onlara doğru yolu aydınlatmasıdır. Onları dua (şirkinin) şerrinden alıkoymasıdır. Çünkü o sahibini ebedi cehennemlik kılar.

Ancak öbür sınıf vaizler ise bunlar Mürcie vaizleridir. Bu kimseler ortaya çıkışlarının başlangıcı olan Abbasiler döneminde varlık göstermişlerdir. Lakin şu anki asrımızda da görünür hale gelmişlerdir. Geçen yüzyılın 80'li yıllarında sahada görülmeye başladılar ve başlangıçta kendisiyle farklılık gösterdikleri sebeplerden ötürü insanlar bunlarla fitneye düştüler.

Bu kişilerin ilk özelliği 80'li yıllarda zahiri hidayete bağlı olmalarıydı. Onlardan birinin sakallı, kısa elbiseli, misvak kullanan ve koku sürünen bir kimse olduğunu görürsün. İnsanlar da bu görünüşü gördüklerinde diyorlardı ki "işte İslam budur". Hiç kimsede sakal, kısa elbise, misvak ve kokuyu inkâr etmiyoruz. Bunların hepsi Râsulullah ﷺ'in rehberliğidir. Bununla amel eder ve buna davet ederiz. Ama bahsettiğim bu özelliklerden hiçbirine sahip olmayan bir toplumda bu görünümle ortaya çıktılar ve bu da onlar için bir özellik hâline geldi.

Asrın Mürciesinde izhar olan başka bir özellik ise hadis konusuna büyük önem vermeleriydi. İster rivayet bakımından, ister sıhhat bakımından, ister zayıflık bakımından, ister

(rivayet eden) kişileri bilme bakımından olsun. Çünkü şeyhleri hadis ehliydi, onlar da şeyhlerinin yolunu tuttular.

Onlardan biri üzerinde İslam'ın alameti ile bir mecliste oturduğunda hadislerden bahsederdi. Şu hadisi zayıf yapar, öbürünü hasen yapar, üçüncüsünü sahih yapar, münker hadisi reddederdi. İnsanlar da bunları İslam ehli olarak görürdü. Şu anki asrımızda bu onların bir özelliğidi. Ancak Allah ﷻ bunların bu şekilde devam etmelerini uzun sürdürmedi çabukça açığa çıktı ve keşfedildiler. Allah ﷻ onların ölümlerini kendi davetlerinde kıldı.

Bunların akidelerine göre bir adam hayatı boyunca bir defa "Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah" derse, o kişi müslümandır, bundan sonra her ne kadar (İslam'ı) bozan bir unsur işlerse işlesin İslam'dan çıkmaz. Çünkü (İslam'ı) bozan unsurlara engeller koydular ta ki hiçbir kimseyi İslam'dan (dinden) çıkarmasınlar. Ameli iman denen şeyden çıkardılar. Mürcielerin yanında içlerinden birinin bir defa kelime-i şehadeti söylemesi yeterlidir. Ondan sonra her ne ameli işlerse işlesin, her ne ameli terk ederse etsin (fark etmez). Bu ona bir zarar vermez. Bu çıkarımları o vakitte insanları şu soruyu sormaya yöneltti. "Falanca başkan hakkında ne diyorsun?!"

Bu bozuk asıllarına binaen, ister Şii olsun ister Rafizi veya bunlara benzer, yakinen bu başkan hayatı boyunca bir kez kelime-i şehadet söylemiştir. Dolayısıyla o zaman bu Müslüman bir emirdir. Dediler ki "bunlar bizim emirlerimizdir." Sonra da bu emirliğe işitip itaat etmenin vacibiyetini eklediler. Müslümanları en kötü azapla zehirleyen bütün bu yöneticiler için dediler ki; "Bunlar Müslümanların emirleridir ve onlara itaat etmek vaciptir." Mürcie birine sorarsan "Ürdün'deki İngiliz kölesi hakkında ne diyorsun?" diye, sana der ki; "bu kimse emirdir ve itaat de vaciptir." "Suudi Arabistan'daki Amerika'nın kölesi hakkında ne diyorsun?" Sana der ki; "o emirdir ve itaat de vaciptir." Falanca kimse hakkında ne diyorsun, filanca kimse hakkında ne diyorsun...? (Diye sorsan hep aynı cevabı alacaksın.)

Yakinen (bunlara göre) bu (yöneticilerin) hepsi de emirdirler. Şayet tağut Beşşar'a da karşı çıkmasaydık onun da bir emir ve itaatin vacip olduğunu söylerlerdi. Lakin şimdi bunu diyemiyorlar çünkü insanların hepsi bu Nusayriyi (Esad rejimini) reddettiler. Aksi takdirde akidelerinin aslına dönseler bu kimselere göre Beşşar'a da ittat etmek vaciptir. Bu, bu insanların özelliğidir.

İşte öyle ki bu yüzden asrımızda kendilerinden önce hiç kimsenin gelmediği bir şeyle geldiler. Kim bu yöneticilere karşı çıkar veya onlara bir söz söyler veya onlarla savaşırsa bu kimseler onu (onun yaptığını) reddederler ve o kimselere harici derler. Peki neden!? Bozuk asıllarına binaen, bozuk asıllarına göre her kim kelime-i şehadeti söylerse bu kimse Müslümandır ve eğer yöneticiliği devralırsa buna itaat etmek vaciptir. Dolayısıyla (onlara göre) madem ki buna itaat etmek vacip o zaman buna karşı çıkanlar da "Haricidirler". İşte bu yüzden de bu büyük günahla ilk gelenler kendileriydi. Bu kimseler tağutları izale etmeyi ve Allah ﷻ'nin şeriatını hakim kılmayı isteyenleri "Hariciler" olarak adlandırdılar.

Bu Mürcielerin başka bir özelliği daha var. Bu kimseler kendi kendileri ile çelişmekteler. Allah ﷻ'nin şeriatını hakim kılmak istiyorlar ve bu kimselere de itaatin vacip olduğunu söylüyorlar. Ve bunun karşılığında da diyorlar ki; Allah ﷻ'nin şeriatını hakim kılmak için

çalışmalıyız. Dolayısıyla bu Allah'ın şeriatının hakim kılınmayacağını ikrar etmektir.

Ancak Allah'ın şeriatını hakim kılmak kaidesini onlara oluşturan büyüklerine gelince, kendileri, kendilerine bu (kaideyi) oluşturanın yolundan gitmekteler. Kendi nefislerine arınma ve eğitim olarak adlandırdıkları bir kaide oluşturdular. Arınma ve eğitim kaidesi. Peki nasıl!?

Dediler ki: "Bizler nefislerimizi günahlardan, şirklerden, masiyetlerden arındırmalıyız ve kendimizi bu konuda eğitmeliyiz. Eğer nefislerimizi ve toplumun hepsini arındırır ve İslam'a göre eğitirsek bizim içimizden Allah'ın indirdiği ile hükmeden biri çıkacaktır." İşte bu sona ermeyen bir hikayedir ve sonu olmayan yoldur.

Eğer sen yapıyorsan, öbürü de bir yandan yıkıyorsa peki bu bina ne zaman tamamlanacak?!

Bu Mürcielerin büyüklerine döndüğün zaman vallahi çocuğunu dahi eğitemediklerini göreceksin. Dahası içlerinde (dinin haram kıldığı şeylere) bağlı olanlar (harama-helale riayet edenler) vardı lakin irca yolunu tuttuktan sonra bozuldu. Çünkü müstehcen filmleri izleme masiyet, içki içme masiyet, zina masiyet madem ki bu ameller iman denilen şeyin kapsamına girmiyor dolayısıyla sen Müslüman olarak kalacaksın ve (onlara göre) hangi ameli işlersen işle cennete gireceksin. Bu ameller sana hiçbir zarar vermez. İşte bu yüzden bu yolu tuttuklarından ötürü evin içindeki çocuklarını dahi eğitemediklerini görürsün.

Öte yandan ise Allah için söyle bana, eğer nefsimizi eğitmeye ve arındırmaya başlarsak ve bu devlet uydular ile, medyalar ile, baskı ile, öldürmek, hapsetmek ve fahişeliği yaymak ile bütün bu çabalar ile senin inşa etmek istediğn binayı yıkıyor. Sen evin içinde çocuğuna öğretebilirsin lakin okula gittiğinde orada ne öğrenecek? Bir eğlence mekanına gittiğinde orada ne yapacak? Dolayısıyla kötü bir arkadaş sahibi olan ne yapacaktır?

Dolayısıyla içimizden Allah ﷻ'nin hükmüyle hükmeden birinin çıkması için bizler nefislerimizi ne zaman arındıracağız ve ne zaman eğiteceğiz? İşte bu nedenle bu kimselerin büyükleri öğrencilerini arındırılmamış ve eğitilmemiş bir şekilde bıraktılar. (Bunların öğrencilerinden) bir grup hırsız, bir grup alimlerin sözleri ile oynuyor, bir grup bu yöneticilere dalkavukluk yapıyor. Kendilerine bu yolu oluşturan kimsenin öğrencilerinden birini Ürdün'de İngiliz'in kölesi olanın danışmanı olarak görürsün. Bakar mısın, adam ne ile tanınıyor? İşte bu onların en bariz özelliğidir "Asrın Mürcieleri".

Mücahidleri reddetmelerine ve onlara Harici demelerine gelelim. Bunlar tarafından başlatılan ve dillerin söylediği, medyanın tüm ağırlığıyla ve tüm araçlarıyla yayınladığı bu vasıf (Mücahidlere uymakta mıdır?) Şu an dünya genelinde olan Mücahidler "Hariciler" midir!!?

Bu soruya cevap olarak iki yönden bahsedeceğiz. Birinci yön Haricilerin tarifi, ikinci yön ise Haricilerin usulü. Sonra da bu vasfın Mücahidlere uyup uymadığını göreceğiz.

Bunların tarifi konusuna gelince; Şehristanî El-Milel ve'n-Nihal'de Harici hakkında diyor ki: "Cemaatin üzerinde ittifak ettiği hak imama karşı çıkanlardır. Bunlar Hariciler olarak adlandırılır."

Bu, Haricilerin Müslümanların yanındaki tarifidir. Haricilerle Mücahidler arasındaki farkı görmemiz için bu tarifin kelimeleri üzerinde duracağız.

Dolayısıyla Haricilerin birinci sıfatı bunların (cemaatin) dışına çıkmaları, yani imamın cemaatinden olmamalarıdır. Lakin hak olan imama karşı çıkmaları şartıyla... Hak olan imamın manası ise imamlığın yani Hilâfetin şartlarının kendisinde yerine geldiği kimsedir. Hür bir Müslüman, yetişkin, aklı başında Kureyşli ve imamette belirtilen diğer özelliklerin (kendisinde bulunduğu kimsedir).

Eğer bu vasıflarla bir imam veya Halife mevcut olursa ve insanlar buna karşı çıkarsa, denilir ki "bu kimseler haricidir." Ancak bu imamın hak imam olması şarttır ve hak imam ise imamiyeti meşru yoldan alandır. İmamın meşruluğu ise ya kendisinden öncekinin vasiyeti ile imamiyeti devralmasıyla (olur) ki bu imam atamanın yollarından biridir. Ya da Ehlü'l Hâl ve'l Akd aralarından seçmiştir ve imam olarak atamıştır. Bu da imamın atanmasının ikinci bir yoludur. Üçüncü yol ise bir adamın gelip bir bölgeye güç ile galip gelerek kendini imam olarak atamasıdır. Aynı şekilde buna da itaati vaciptir Allah ﷻ'nin indirdiği ile hükmettiği müddetçe.

Dolayısıyla Haricilerin tarifi bir grup insanın gelerek ümmetin imamlığı üzerinde icma ettiği ve Allah-u Teâlâ'nın indirdiği ile hükmeden Müslüman bir imama veya Müslüman bir Halifeye karşı çıkmalarıdır. Bu zikrettiğim vasıflar imamda mevcut olursa sonra da insanlar buna karşı çıkarsa, bu kimseler dinimiz olan İslam'da Hariciler olarak bilinirler. Bu mesele ise Müminlerin Emiri Ali b. Ebu Talib ؓ'ın zamanında hasıl olmuştur. Ümmet imamlığı üzerinde icma etmiştir. Muaviye ؓ'ın Ali ؓ'a biat etmemesi bu icmayı bozmaz. Çünkü o biat etmek istemediği için biatı geciktirmedi. Ancak Osman'ın katillerini öldürdükten sonra veya öldürmeden önce biat etme konusunda ihtilaf ettiler. Ali ؓ (Muaviye'nin) önce (kendisine) biat edip daha sonra Osman'ın katillerini dava etmesi gerektiğini düşünüyordu. Muaviye ise diyordu ki: "Onları öldür sonra sana biat edeyim." Dolayısıyla biat etmek konusunda bir muhalefet yok.

Irak'ta birtakım insanlar çıktı. Bunlar Hariciler olarak bilindiler. Dolayısıyla Ey kardeşler! Hariciler ismi bugünkü Mücahidlere uymamaktadır. Söyle bana hangi devlette şer'i sıfatlar ile mevcut olan ve Allah'ın indirdiği ile hükmeden sonra da bu gençlerin kendilerine karşı çıktığı bir halife var? Nerede? Irak'ta Celal Talabani'ye, Suriye'de Beşşar Esad'a ve Somali'de Falanca Ahmed Şerif'e ve Afganistan'da adının ne olduğunu bilmediğim falanca kişiye karşı çıkan (Harici midir)? Bu kimselere karşı çıkan Harici olarak mı adlandırılır?! Bunlar cemaatin üzerinde icma ettiği hak imamlar mıdır?!! Ve bunlar Allah'ın indirdiği ile mi hükmediyor ki bunlara karşı çıkanlar Harici olarak adlandırılsın?

Beşşar'a karşı çıkmamız Haricilik olarak mı adlandırılır?!!

Dolayısıyla tarif yönünden Mücahidlerle Haricilerin arasında hiçbir alaka/bağ yok ve bu her Müslümanın bilmesi gereken şeydir.

Ancak usul yönüne gelince; Haricilerin sadece kendilerinde olan bir usulleri vardır. Kim onların usullerini söyler veya onların usullerini yaparsa ve o kimsede bu usuller bir araya gelirse o kimse Haricidir.

Haricilerdeki birinci asıl Ali, Muaviye, Talha, Zübeyir, ve Amr b. Âs'ı ﷺ tekfir etmeleridir. Bütün bu sahabeleri tekfir ediyorlar. Dolayısıyla cennetle müjdelenen bazı sahabeleri tekfir etmek Haricilerin bir usulüdür. Öyle ki onlardan (tekfir ettikleri sahabelerden) beraati itaatten önde tutuyorlardı. Yani iki rekat namaz kılmak mı yoksa onlardan beraatini ilan etmek mi daha evla? Hayır (onlara göre) senin onlardan beraat etmen bütün ibadetlerden daha evla. (Onlara göre) bu sahabelerden teberri etmelisin. Öyle bir hale vardılar ki nikah akdinde bu güzel sahabelerden beraati şart koşuyorlardı. Bir adam gelir bir Haricinin kızıyla evlenmek isterse öncelikle sözleşmede ona bu kişilerden teberri etme şartını koşardı. Eğer onlardan teberri etmezse (kızıyla) evlendirmiyordu. Bu Haricilerin yanındaki bir asıl. Harici olan bir kimsenin de bu sözü söylemesi gerekir. Ve bu sözlerinin sebebi ise onların Ali ﷺ'ı Allah'ın dininde adamları hakim yapıyor diye cehaletle itham etmelerinden ötürüdür. Ve bu da Allah'ın dininden cahil olduklarındandır. Sonra İbn-i Abbas ﷺ onlarla oturumlar yaptı, onlardan çoğu tövbe etti. Sapıklıklarından ve üzerinde oldukları delaletten geri döndüler.

Şimdi ise soruyorum: Bırak onlardan birini tekfir etmeyi Mücahidlerden kim sahabeyi kötülükle anıyor?! Dolayısıyla bu Mücahidler bu asılda Haricilerle mutabık değiller.

İkinci asıl ise; asli Hariciler Müslümanları büyük günahlarla tekfir ederler. Müslümanları büyük günahlardan ötürü tekfir ediyorlar. Mesela içki içmek büyük bir günah. Haricilerin yanında her kim içki içerse o kimse Allah ﷻ'nin dininden irtidat etmiştir. Zina büyük günahtır. Kim zina yaparsa İslam dininden çıkar. Faiz büyük günahtır. Kim faiz yerse Allah ﷻ'nin dininden çıkar ve eğer İmam Zehebi'nin "Kebâir" adlı kitabına dönecek olursan kendisi 70'ten fazla büyük günah zikretmiştir. Bütün bu günahlar Haricilerin yanında dinden çıkaran günahlardır. Yanlarında yalan da büyük günahlardandır. Kim yalan söylerse dinden çıkar ve işte bu yüzden İmam Buhârî -Allah ona geniş bir rahmet ile rahmet etsin- Hariciden hadis rivayet etmiştir. Çünkü bu kimseler yalan söylemezler. Hadis rivayetinde aslolan ravinin doğru sözlü olmasıdır. Harici yalan söylemez. Peki neden? Çünkü onlar yalanı büyük günahlardan görüyorlar ve kim yalan söylerse (onlara göre) dinden çıkar. Dolayısıyla insanlara yalan (söylemenin bile dinden çıkardığına inanıyorlarsa) peki Rasûlullah ﷺ hakkında söylenilen yalana ne demeli?

Bu Haricilerdeki asıl, peki Mücahidlerden kim Müslümanları büyük günahlarla tekfir ediyor? Şu an günahların büyüklerinden biri Allah'ın yolundaki cihadın terk edilmesidir. Siz hiçbir Mücahidin cihad etmeyip oturan bir Müslümanı tekfir ettiğini duydunuz mu? Hayır bu Mücahidlerin usullerinden değildir. Bu Haricilerin usullerindendir. Dolayısıyla Mücahidler Müslümanları büyük günahlardan ötürü tekfir etmede Haricilerle mutabık değiller. Bu ikinci asılları.

Üçüncü asılları ise; bu bozuk akideye binaen Allah ﷻ başa bir Halife getirdiğinde sonra da o Halifeden bir fısk izhar olduğunda, nitekim senin de bildiğin üzere (bu Halifelerden) kimileri içki içiyor, kimileri şarkı dinliyor, kimileri şarkı söylüyordu, bu meseleler siyer ve tarihte zikredilmiştir. Haricilerin yanında bu Halifeler tövbeye çağrılırlar. Peki neden? Çünkü (onlara göre) bu fısk (günah) dinden çıkaran bir amel ve Halifenin işlediği fısktan (günahtan) tövbe etmesi gerekir. Eğer tövbe etmezse ona kılıçla karşı çıkma konusunda kendi nefislerine cevaz veriyorlar. Bu Haricilerin usullerindendir.

Bu sözlerimi söylüyorum ve hem kendim için hem de sizin için Allah'tan mağfiret diliyorum. Allah sizi hayırla mükâfatlandırsın ve sizde bereket kılsın.

Onuncu Dersin Sonu

İtaat Şirki

10. Ders

شرك الطاعة

